

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Ishaja kot priloga „SLOVENCU“ sveder vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, iside „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v sosednjih ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravništvo „DOMOLJUBA“ Vodnikove ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 22.

V Ljubljani, 16. novembra 1893.

Letnik VI.

Kaj je novega po svetu?

Dosedanji ministri na Dunaju so odstopili in cesar si je izbral nekaj novih svetovalec, ki po njegovem navodilu vodijo vlado. Grof Taaffe, ki je skoro petnajst let bil prvi minister, je odstopil in na njegovo mesto je cesar poklical kneza Alfreda Vindišgraetza. Mi kot katoličani in Slovenci nimamo vzroka žalovati za prejšnjimi ministri, še manj vzroka pa imamo veseliti se sedanjih, vrzlasti, ker smo prepričani, da sedanji ministri ne bodo mogli dolgo vladati. Možje tako različnih mislij ne bodo mogli uspešno delovati in vladni voz ne bo prišel naprej, ker ga bodo vozniki vlekli na vse štiri strani. Med ministri je sedaj tudi Plener, ki je dosedaj vodil nemške liberalce, naše najhujše verske, narodne in gospodarske nasprotnike. Ta mož, pravijo, da je zelo prebrisan in bati se je, da bode polagoma dobil v roke vajeti pri novem ministerstvu in da bo on odločeval, kako se bo zanaprej vladalo v Avstriji. Mi torej nimamo ničesar upati od novih ministrov, katere bi smeli imenovati ministre z vzvanjimi rokami. Treh vrst možje so namreč novi ministri: nekaj in sicer bolj tihih in zmernih je konservativcev, nekaj nemških liberalcev in nekaj Poljakov. Kar bodo konservativci želeli, ne bo všeč liberalcem in Poljaki bodo gledali le na se, tako da jim bode težko kaj storiti; zdržé le ako bodo zadovoljni tako za silo vleči naprej vladni voz, dokler se politične razmere kaj ne sčistijo in ne spravijo na vrh odločno vladajoče stranke, ki bo po naših mislih na brže nemakoliberalna, torej v vsakem oziru nam nasprotna. — Naši poslanci na Dunaju bodo sedaj najbrže počakali, da vidijo, kako se bo vedla nova vlada nasproti opravičenim slovenskim zahtevam in potem bodo vredili svoje nadaljno poslovanje. Sedaj ko ministra Gautscha ni več, bode morda kazalo zopet potegniti se za latinske šole v Kranju, treba bo opomniti vlado dolžnosti, da naj osnuje za Slo-

vence slovenske ljudske šole zlasti po Koroškem in Gorici, Trstu itd. za kar so se naši poslanci brez uspeha trudili pod poprejšnjo vlado. Sploh bi kazalo, da sedaj slovenski poslanci na Dunaju jasno povedó, kaj zahtevajo v imenu svojih volilcev in ako bi jim vlada ne bila prijazna, potem vedó, kaj imajo storiti.

Na **Ogerskem** je med judi in brezverci veliko veselje. Ministri so dobili namreč od cesarja dovoljenje, da se smejo posvetovati v zbornici ali naj se na Ogerskem vvede civilni zakon ali ne. Ako se namreč to sklene, potem cerkev pri porokah nima več nobene besede, ampak vse vodi posvetna oblast sama, potem se bodo smeli judje ženiti s kristijani. In to ravno hočejo ogerski judje. Jedno leto je morala čakati ogerska vlada, predno je dobila dovoljenje, da sme ta predlog izročiti zbornici. Najbrže da se je to dovolilo le zato, ker cesar upa, da bodo ogerski škofje in plemenitaki, kar je še poštenih, naspeli vse strune, da zabranijo tako postavo. In to po pravici. Zakaj ako sklenejo to postavo, s tem skopljejo grob poštemu družinskemu življenju, ljudje se bodo ženili, pa zopet ločili, kadar se jim bo zdelo, pri tem bo neizmerno trpela izreja otrok in največjo škodo bode nosila država sama, ker si bo sama spodkopala stebre, na katerih sloni njena sreča. Sploh pa moramo reči, da taka država, kakor Ogerska, ki tako krivično dela s Slovani in drugimi narodi, mora kaznovana biti. In tukaj vidimo, da si Ogrji sami pletó bič, ker v ljudstvu spodkopavajo versko pravno podlago. — Na **Štajerskem** so izgubili deželnega glavarja grofa Wurmbranda, ki je postal minister. Slovenci na Štajerskem ne bodo jokali za njim, kajti mož jim ni bil nikoli prijazen. Bog daj, da bi bil njegov naslednik res glavar cele Štajerske dežele, nemške pa tudi slovenske.

Cerkev in šola.

Podobe iz življenja (Dalje.)

44. Črn madež.

Slavnoznani jezuit Abel povedal je pred kratkim veliki množici poslušalcev to le dogodbo, katero je sam doživel v preteklem letu. „Lani o Veliki noči“, pravil je, „imel sem večerne govore v cerkvi sv. Avguština na Dunaju. Povabljeni so bili samo moški. Prihajalo jih je mnogo. Govoril sem jim o najmenitnejših resnicah sv. vere, tudi o spovedi. Ali so se besede prijele vseh ali ne, ne vem. A nekaj se mi je pripetilo pred nedavnim časom. Na cesti me sreča postaren, gosposk človek. Prav nič ga nisem poznal. On pa se je bližal naravnost meni. Čudno se mi je zdelo, kaj mi hoče. Toda predno še kaj spregovori, pošalim se jaz z njim, kakor je moja navada in mu rečem: „Veste kaj, vi gotovo niste bili že 20 let pri spovedi.“ Mož se zavzame, potem pa reče: „Zadeli ste jo; odkar sem se poročil, — 30 let je tega, — še nisem bil, a danes želim opraviti spoved.“ „Kaj vas je nagnilo k temu?“ vprašam. On mi začne nato praviti: „Čez nekaj časa po onih Vaših pridigah pri sv. Avguštinu, katere sem hodil tudi jaz poslušat, spremljal sem svojo edino hčer na poti v šolo. Med potjo

me prosil, naj stopim k njo v bližnjo cerkev. Vstopiva, bila je ravno sv. maša. Pri povzdigovanju sem gledal na altar, a v svojo veliko nevoljo sem zapazil, da je imela sv. hostija črno točko (piko) na sebi. Nevoljen sem bil na mašnika, češ, zakaj prej ne pogleda, kakšno hostijo vzame. — Drugo jutro greva s hčerjo po isti poti. Zopet me prosil, da stopim v cerkev. Zopet je bila sv. maša. A glej! pri povzdigovanju zopet vidim ono črno piko, le da je bila še večja. Opozorim hčer na to, a ona ni vedela ničesar, pač pa me je vedno prosila, naj vendar grem k spovedi. Toda nisem se dal pregovoriti. — Tretji dan storim isto pot, in zopet ona črna točka v hostiji, a le še večja. Bil sem čedalje bolj nemiren. Kaj to pomeni? In da samo jaz to vidim? — V svojem nemiru letal sem i po drugih cerkvah dunajskih, da bi se prepričal, če se mi morda samo v eni cerkvi to dozdeva. A povsod, kamor sem prišel, oni črni madež, pa vsak dan večji, in zmirom manj je bilo belega videti na hostiji. Slednjič, to je bilo danes, pridem ves obupen v cerkev sv. Mihaela. Bila je tudi tu uprav sv. maša. In glejte, pri povzdigovanju pogledam, in — kako se prestrašim! — vsa hostija črna, le prav majhen majhen rob okrog in okrog je bil še bel

Listek.

Vse pride na dan!

I.

„V tem pustem poljskem gnezdu mora biti človeka od samega dolžega časa konec“, repenčil se je čvrst ulanec Stefan. Krtačil je ravno svojo rujavo kobilo in si žvižgal veselo poskočnico, posebno iz sreča mu vzdihljivej torej ni prihajal. Emalu pa so se mu zopet izvijali vzkliki: „Konje krtačiti, j-rmena snažiti, stražiti, vedno le vaditi se, bés vzemi vso neumnost — če smo le za to vojaki, pač se ne izplača! V štirih tednih odrinem že na odpust, a do sedaj ni-em bil še na najmanjši praski, le pri teh bedastih manevrih — sram te bodi Lidka“, in skoro pregoreče je potezal krtačo po stegnu konjevem. „Ali tudi ti še nisi duha'a sovražnega smodnika?“

„Trab, trab“, pripodil se je tuj jezdec na dvor. Ulanec so obstali pri svojem poslu. „Grad Pioskovo je napadla ruska druhal, gospod grof prosil, da mu pošljete oddelek ulancev na pomoč“, poročal je ravno navzočemu ritmojstru tuji jezdec na penečem se konju.

„Pol eskadrona na konje — naprej, poročnik Prelog vodi“, ukazoval je ritmojster, in ni preteklo pet minut, ko je bil oddelek že pripravljen. Pogladi je ulanec Stefan svojo Lidko in dejal: „Glej, konjiček! Bog vendar nekoliko misli na nas, ko nas na vse zadnje vendar kliče še k majhni praski, seveda le z ruskimi kmeti, kateri se premalo menijo za mejo — hudega ne bo, tak-le grof se prav kmalu pretrese, pa boljše nekaj kot nič.“

Zelo se je motil ulanec Stefan, ko je mislil, da je to kaj malega. Grad Pioskova je bil v ognju, in razdivjana

druhal je vriščeč in kričeč, dirjala po grajskih hodnikih ter odnašala, kar ji je prišlo v roke. Taki napadi so se godili večkrat radi nemisov na ruskem Poljskem, in dasi je bila Pioskova oddaljena več ur od meje, vendar so se uporniki lahko priplazili, ker je bil za gradom do meje gosto zaraščen gozd.

V skoku so pridirjali ulanci, s sulicami izganjali upornike iz gorečega gradu.

Tu se začuje s grajskih stopnic sem otroški klic na pomoč. Ulanec Stefan je podil svojega konja okrog, a ogenj in dim sta mu ovirala pogled, toda čul je otroški glas v bližini: „Očeta so mi ubili, mater vrgli v ogenj in mene — o mene bodo tudi pobili — vojaki, rešite me, rešite me!“

Za trenotek se je zdelo ulancu, da vidi pred seboj majhnega dečka v sami srajci, a predno je mogel čistočno spoznati, zadela ga je na rame bojna sekira, katero je zavihtel nadenj neki kmet, zdrsnila od tu na konja, ki se divje vspe in vrže jezdeca, kateremu je zadeta roka otrpnila, čez glavo v goreče razvaline.

* * *

„Dano nalogo srečno dovršili“, naznanjal je drugi dan poročnik Prelog, ki je bil tudi lahko ranjen na nogi, ritmojstru. „Napadnike smo deloma zajeli, deloma razgnali, grofa in grofinjo je divja druhal, žal, z mladim grofom vred pobila, še predno smo prišli.“

„Gospod poročnik, pokorno naznanjam, deček je še živel“, poseže vmes ulanec Stefan, katerega so bili vsega opečenega rešili iz razvalin; „slišal sem ga vpiti in videl s stopnic skočiti v sami srajci, v istem trenotku pa me je zadela sekira preklicanega Rusa!“ In pogledal je na

Več nisem mogel strpeti. Sklonil sem, da se spovem. In zdaj sem namenjen bil k Vam." — Tako je pravil oni gospod. Opravil je spoved, postal miren, one črne točke ni več videl, pa mi je naročil, naj to dogodbo povem, da jo zvedo vsi. — In tako sem jo tudi jaz slišal. Povedal jo je preč. gosp. Abel v cerkvi sv. Mihaela na Dunaju,

prav tam, kjer je bil oni gospod nazadnje, in morda je bil med veliko množico poslušalcev tudi oni spokorjeni grešnik sam.

Tako nas Gospod išče in kliče k sebi, mi pa bežimo od Njega!
I. Debevec.

Gospodarske in obrtnijske stvari.

Zemljiški dolgovi. Konec l. 1892 je bilo v avstrijskih deželah 2.183.960.000 gl. vknjiženih dolgov. Od l. 1867 do 1892 je bilo na dražbi prodanih 182.179 posestev za 373.660.000 gl. Dolgov je bilo pa na teh posestvih vknjiženih 660.630.000 gl. Upniki so toraj skoraj polovico izgubili. Na mnogih posestvih je več dolga, kakor so vredna. Zlasti mala posestva so strašno zadolžena. V zadnjih 5 letih je bilo prodanih 9619 posestev po sto goldinarjev ali pa še nižje.

Rentni darovi. Važen postavni načrt, katerega je vlada državnemu zboru predložila, namerava ustanoviti nekake kmetijske darove (rentna posestva). Zadolženemu posestniku bode zamogla deželna zadruga poplačati vknji-

obvezano roko, z drugo pa si je pogladil še prejšni dan tako orjaške brke, da bi bil iz njih plet lahko kite, a sedaj vse osmojene.

„Ni najmanjšega sledu ni bilo dobiti za dečkom, najbrže so ga nečloveški roparji tudi vrgli v ogenj; oče, mati in dete so mrtvi!“

„Čudna osoda! Posestvo pride sedaj na grofa Lotarja temu bode prav prišlo, ker tiči do ušes v dolgovih“, pripoveduje ritmojster, majaje z glavo, „in ti, Štefan“, obrne se na ulanca, „sedaj si bil pri praski, po kateri te je tako mikalo, a skupil si jo tudi, kaj pa praviš temu?“

„Da, gospod ritmojster“, pritegne mu Štefan ter si z zdravo levico pogladi osmojene brke, „če gre deklica na ples in ne dobi plesalca, je znamenje da jo vse zasramuje in vojak, ki ves čas, kar služi, ni bil za kaj drugega kot za manevre in parade — ta — no, ta ni veliko boljši!“

„Ti si bedast“, smijal se je ritmojster, „taka primera!“

„Bedak sem, bedak tje, vesel bi pa le bil, če bi bil rešil ub zega dečka.“

„Kajpada, vsakdo bi rad — ubogi deček, ubogi stariši! Kaj poreče na to grof Lotar!“

II.

Grof Lotar se je ravno zabaval v veseli družbi, ko so mu sporočili smrt bratovo in njegove družine. Kar sedel se je, oči so mu izstopile, kupica mu je padla ter se žvenketaje razbila, in rudeča tekočina se je razlila kot kri po grofovi obleki.

Družbo mu je hotela izreči svoje sožalje, toda vidno se je tega branil in zapustil sobo. A predno je prišel do

žene dolgove. Posestnik bode potem pa vsako leto vračal gotovo svoto, dokler ne bode vsega izplačal. Da se pri dražbi kmetijska posestva ne bodo prodajala za slepo ceno, se bode morala deželna zadruga dražbe vdeležiti. Potem bode pa zadruga posestvo, ako nji ostane, prepustila ali poprejšnjemu posestniku, ali pa ga dala kaccemu drugemu, ki bode z malimi vplačili, recimo v teku 40 let, zopet postal pravi lastnik. Oba postavna načrta, ako jih sprejme državni zbor, potem ko ju tu in tam nekoliko preuredi, bode ta kmetškemu stanu silno veliko koristila.

Kmetijske zadruge. Ko se je pričel državni zbor, predložila je vlada načrt postave, vsled katere naj bi se osnovala za vsak sodnijski okraj kmetijske zadruge.

vrat, omahnil je in padel bi bil da ga ni prestriglo par gospodov.

Grof Lotar je imel le jednega služabnika, ki je bil že osem dnij doma na Poljskem, grof mu je dal odpust. Soproga grofova je bila pri svojih stariših, grof je bil sam v stanovanju. Prijatelji so mu ponujali svoje sluge, a odklonil je neprijazno, češ da nikogar ne potrebuje, ker hoče biti sam.

Sezidali so grad in grof se je s soprogo naselil v njem. A ves se je spremenil, nekdanji živi plemenitaž. Neka mračna otožnost se ga je polastila, razburila ga je najmanjša zoprnost, skoro neprijeten vtis so napravljale na človeka njegove črne, bliščeče oči. Drugikrat je bil zopet nenadoma mehak, mil, molil je, dajal miloščino, obdaroval služabnike, vabil prijatelje in kraljevo jih pogostil. A med največjo veselostjo napal je nepričakovano grofa zloben duh, da je pričel divjati. Ločili so se gostje, marsikaterega več ni bilo blizo, naj ga je grof še tako vabil. Po nekoliko letih se je ločila od njega celo soproga ter se vrnila k svojim starišem v Lvov.

Zloben duh je gospodaril v gradu. Podložni so svražili in se bali grofa, ker je bil z njimi trd. Še neprijetnejši pa je bil grofov služabnik Ivan. Zopern je bil že po zunanje, obraz od kozá zorán. Grof pa je kazal posebno naklonjenost do tega služabnika, véasih je bilo celo videti, kakor da ima Ivan neko demonsko moč do svojega gospoda. Polagoma se je udal Ivan tudi pijači, véasih je ležal cele tedne, ne da bi kdo vedel, da je bolan, potem je lazil zopet po več dnij po gozdu s puško, ne da bi ustrelil le jedno zverjad.

Nekdaj, kmalu po nesreči, pozvedel je tudi o vojakihi ki so bili ranjeni, ko so preganjali napadnike. Obdaril jih je prav bogato. Ulanec Štefan, ki je imel jedno roko po-

Namen treh zadrug bode, pomagati kmetovalcem s tem, da si bodo zamogli skupaj naročevati semena, kmetijskih strojev, umetnih gnojil itd. Zadruga bode pa tudi pomagale kmetovalcem prodajati njih pridelke, preskibovale jim v potrebi posojil itd. Take zadruga vstegnejo kmetovalcem jako koristiti. Kajti ravno pri kupovanju in prodajanju je kmet največkrat nesrečen. Kadar kupuje, mora drago plačati, kadar bi pa rad kaj prodal, pa kupeca dobiti ne more. V Rovtahn pri Logatcu n. pr. imajo kmetje še več tisoč mernikov ovsu, katerega bi radi prodali, toda ni kupeca, kateri bi plačeval količkaj pošteno. Za slepo ceno pa kmetovalcu vendar ni mogoče prodajati svojih z obilnim trudem dobljenih pridelkov.

Zračite sobe po zimi! Naše ljudstvo na deželi celo zimo ne odpre oken svojih izb in spalnic, da bi se prezračile in očistile okuženega zraka. To je toliko bolj nezdravo, ker se naš kmet celo leto giblje zunaj pod milim nebom, kjer diše čist in zdrav zrak, a doma mora prenesti tako smradljivo in nezdravo sapo. Zaradi tega nastajajo v tacih stanovanjih razne bolezni. Otroci so po zimi vedno bolni, sedaj jih boli grlo, sedaj se prikazujejo razne otekline, bule, grinte itd. Uzrok je nezdrav zrak in ker se vedno le po peči valjajo. Otrokom bi morali pametni stariši prepovedati peči se le dotakniti, da se ne omehekuzijo. Smradljiv zrak tudi nezmerno slabo deluje

polnoma trdo in valed opeklin lice precej spačeno, dobil je največjo nagrado. Kupil si je s tem denarjem v svoji domovini hišico in nekaj sveta, oženil se s pridnim dekletom in živel srečno in zadovoljno.

III.

Preteklo je deset let. Štefan se je vračal nekega večera s polja, otroci so mu nasproti hiteli, ne meneč se za silen veter.

„Nevihita bode, le brž domov“, priganja oče, potisne otroke skozi vrata ter jih skrbno zaklene za seboj. V hiši je že mati zaprla vsa okna, pripravila blagoslovljeno svečo in se pobožno prekrižala, kadar je prešinil oblake blisk.

Kmalu je legla popolna tema, le žarni blisek je razgнал večasih temine, grom pa je potresal zidovje.

Družina je klečala okrog mize in molila. Otroci so se tresoč oprijemali starišev, ti pa so se izročevali v božje roke.

Nenadoma se začuje zunsaj ptuj glas. Nekdo je trkal na okno in milo prosil: „Za božjo voljo, vzemite pod streho mojega umirajočega očeta!“

Štefan je šel precej odpret, žena pa mu je svetila in otroci so se radovedno in hkrati boječe oprijemali za materino krilo.

Mlad, slaboten mladenič, oblečen kakor potujoči Slovaki, sandale na nogah in rujav dolman čez pleča, pripeljal je starega moža v hišo. Bledo obličje starčkovo je bilo vse oblitu s krvjo, ki je tekla iz odprte rane na čelu.

Štefan je podprl starčkovo glavo, a silen kašelj je pretresel vse telo.

„Oh moj oče, moj ubogi oče“, zdihoval je mladenič, „tako je bil že slaboten, da je komaj hodil. Tu nas je

na pljuča in na vse človeške notranje dele. Zatoraj trdite pridno sobe tudi v najhujši zimi sleherui dan, sicer vam bode umrlo veliko dražih oseb, katere bodete težko pogrešali.

Masni madeži čistijo se jako dobro na ta-le način: Najpoprej se madež dobro izpere z vinskim cvetom ali tudi z žganjem. Ko je to delo dovršeno, pusti se kake dve ali tri ure, da se posuši. Nato se dotično mesto dobro namaže z rumenjacom od jajca, izpere se z vodo ter s ščetjo (krtačo) osuši in madež je izginil.

Pretekli mesec se je v Donavi **potopila ladija** na kateri je bilo naloženega 4000 kvintalov ječmena. Ladija je zadela na plitvo mesto in v malo minutah je izgnila v valovih. Ljudje so se komaj rešili.

Kdor hoče sejati orehe ali kostanje, naj jih dene v pesek ali pa v prst na kakem hladnem kraju. Zamorejo se pa kostanji sejati tudi vto jeseni. Ker se pa vse sedaj sejejo, naj se leba pokrije z listjem.

V nekaterih krajih na Nemškem **hrantjo krompir** ali pa **repo** na sledeči način. Kar na njivi ali pa kje v bližini hiše skopljejo 1 meter širok in $\frac{1}{2}$ metra globok jarek. Svet naj bode peščen, da se voda ne bode nabirala. Dolg se pa naredi jarek, kakor je potreba. V tak jarek denejo osušenega in očiščenega krompirja oziroma repe. Po krompirju položé brinjevih vej, da ne morejo miši

prehitela nevihta, poiskala sva varstva pred nekim drevesom; z drevesa vrže veter težko vejo, ki je zadela ubozega očeta ravno na čelo in ga ranila. Nisem vedel pomoči, dokler nisem zagledal tukaj svetlobe; prijel sem ubozega bolnika in ga pripeljal do sem — o dajte mu za Boga prosterček, kjer bode v miru“.

Štefan je le prikimal, solze so mu zalile oči, ko je skrbno pokladal na posteljo ptujega, umirajočega moža. Človeška pomoč je bila tu zastopj. Še je živel starček do polnoči, a zavedel se ni več. Nazadnje ga je napadel še hud kašelj, ki je prešel v težko grgranje, smrtno grgranje.

Glasno je jokal in težil mladenič, sloneč nad truplom starčevim.

„O oče, oče!“ klical je, „sedaj si me zapustil še ti, jedini ki si mi izkazoval še ljubezen na tem mrzlem, brezsrčnem svetu!“

* * *

Jasno je vzhajalo solnce drugo jutro izza pogorja. Še vedno je mladenič nem čul pri mrtvem starčku, reki je imel trdno sklenjeni, ustni pa sta se mu premikali v tihi molitvi. Štefan si ni mogel kaj, da ne bi bil primerjal obeh obrazov; že po noči je opazil, da si nista ptujca ni najmanj podobna, ob solčnem svitu spoznal je lahko vsakdo. Mladeniča blede lice je kazalo nežne poteze, nos je bil orlov, v plavih očeh razkrita je bila duša. Mrličev obraz je kazal močne, štrleče kosti, ustne napete, košate obrvi.

„Ali je bil mrlič vaš pravi oče?“ sočutno vpraša Štefan, ko je v jutranji pozdrav pokropil po pobožni navadi mrliča z blagoslovljeno vodo.

Mladenič osupnjeno pogleda, nato odmaje z glavo in se zjoka.

zraven. Po vejah položé rušine. Kjer bi se pokazala kaka razpoka, pa natresejo drobne prsti. Vrh pusté nekoliko časa odkrit, da zamore soparica odhajati. Po noči, kadar se je bati hudega mraza in ob deževnem vremenu zakrivajo odprtino. Kadar se krompir zadosti osuši in ne prihaja več soparica skozi odprtino, kup skrbno zamašé, tako da ne more od nikoder zrak do krompirja. Na ta način ohranijo krompir skozi celo zimo. Ako rabijo krompir po zimi, odkrijejo kup na jedni strani, vzamejo krompirja kolikor ga hočejo, potem pa kup zopet skrbno zamašé. Ko bi se kup zopet skrbno ne pokrili, bi vse segnjilo. V nekem kraju blizu Ljubljane je imel nekdo na svoji njivi na ta način več voz repe spravljené. Pride pa tat, načne kup in vzame za en dober koš repe. Ker ni kupa zopet pokrili, lastnik pa tatvine do pomladi opazil ni, je segnjila vsa repa.

Število živine v Avstriji. Ko je bilo 31. decembra 1890 ljudsko štetje, so zapisavali tudi število domače živali. Skoraj tri leta so imeli opraviti, da so sešteli vso živino, kolikor je je bilo takrat zapisane. Konj je bilo tistega dne 1.548.197, oslov in mul 57.952, goveje živine 8.643.936, kôz 1.035.832, ovac 3.186.787, prašev pa 3.549.700. Šteli so tudi čebelne panjove, katerih je bilo 920.640. Število vse domače živine t. j. konj, oslov, goved, koz, ovac in prašičev znašalo je 18.022.404. Od l. 1880

se je število vsake vrste živine nekoliko pomnožilo, samo ovac so leta 1890 za $2\frac{1}{2}$ milijona manj našteli kakor leta 1880. Tudi število čebelnih panjev se je v 10 letih zmanjšalo za 5.672.

Repmo perje (listi od repe) je dobra krma za govejo živino. Sme se krmiti seveda zmešano z drugo krmo kar sveže, ali se pa posuši. V nekaterih krajih denejo perje v velike kadi kjer se stlači, da se skisa. Tudi tako živina rada je in se pri tem dobro redi. 100 kg. repnega perja je vredno kot krma najmanj 50—60 kr.

Na cestah pri železnicah se dostikrat **konji splašijo**. Vzrok so vozniki sami. Kadar pride vlak, obrnejo konja v stran. Konj sliši ropot, ne vé pa odkod ropot prihaja, zatorej skuša bežati. Da se konj ne boče plašil, treba ga je tako obrniti, da boče videl prihajajoči vlak. Konj si boče lahko prikazen ogledal in boče miren ostal.

Krma za ovce. Ovce morajo imeti po zimi suho krmo. Najbolje je dobro seno. Kislega, plesnjivega ali blatnega sena se jim ne sme dajati, ker bi vtegnile zboleti. Jako vgaja ovcam tudi prosena slama. Tudi odpadki od repe se jim smejo pokladati, toda le zmešani s senom. Kdor hoče ovce opitati dela prav, ako jim daje tudi po nekoliko ovsca, katerega jako radi jedo.

Pridobivanje gozdnega semena. Po nekaterih krajih imajo letos smreke vse polno češarkov ali storžev (aržev).

„Ne, o ne! Moj pravi oče ni bil, a ljubil me je, kot bi bil, in mi storil mnogo dobrega. Nesrečne dete sem — oče Jakoš me je našel pol zmrtlega in sestradanega v gozdu, velikokrat mi je pravil, da nisem imel drugega na sebi, kot tenko srajco, in bilo je v novembru. Potem sem bil dolgo bolan, celo zimo mi je stregel Jakoš kot skrbna mati.

„In kaj je bilo prej, kako si prišel v gozd?“ vprašuje nekako hlastno Štefan.

„Kako? Oj, tega sam ne vem več prav. V bolezní sem izgubil vse spomine, saj sem bil še mal otrok, komaj sedem let star.“

„In koliko si sedaj star?“

„Sedemnajst, deset let je tega.“

„Deset let, kako se vjema! In kje, v katerem kraju te je dobil tvoj rednik?“

„V Galiciji blizu ruske meje.“

„Bog! Povej, ali se čisto nič ne spominjaš več, kaj je bilo prej, kdo so bili tvoji stariši?“

„Ne vem — kot daljne, daljne sanje se mi zdi, da sem prebival v velikem gradu, da je bil imeniten gospod moj oče, in blede bolehaa gospa moja mati; nato se je zgodilo nekaj groznega, nekaj kar mi je zmešalo duha. Kaj je bilo prav za prav, ne vem več.“

„Napadniki se pridrli v vaš grad, oropali ga in zažgali, ubili tvojega očeta in mater vrgli v ogenj —“

Mladi Slovak je poskočil in stopil zarudel v obraz pred Štefana. „Od kje vse to veš?“ vskliknil je vznemirjen — „da, tako je bilo, grad in ogenj, da, da — oj, bilo je tako grozno!“

Sedel je, pokrili obraz z rokami in bridko jokal.

„Bil sem tedaj pri ulanch, in poklicani smo bili gradu na pomoč. Seveda smo polovili in prepodili upornike, a grof in grofinja sta bila mrtva, malega dečka v sami srajci pa sem še sam videl, slišal njegove žalostne klice, a v tem trenutku sem začutil hud udarec na desno ramo — še sedaj je ta roka trda — tudi konj je bil zadet vspel se je ter me vrgel v tleče razvaline. Ko sem se rešil, o dečku ni bilo ne duha ne sluha. Pozneje so pravili, da je tudi mladi grofič zgorel; naposled si morebiti še ti mladi grof Pioskova — čudna božja pot!“

„O oče Jakoš, zakaj nisi še tega doživel, kakšna radost bi bila za te, ko bi videl, da so moje sanje bile vendar nekoliko resnične“, ihtel je mladenič.

„Ali ne misliš, Štefan, da moramo pomagati mladeniču do njegovih pravic“, dejala je žena, ki je stala pri kuhinjskih vratih in čula vsako besedo.

„Seveda, ko boče pokopan stari Slovak, podam se sam z mladeničem na pot v grad njegovih starišev.“

IV.

Grof Lotar se je povrnil z lova. Silno razburjen pedal se je črez grajski dvor naravnost na ono stran, kjer je bila sodnijska pisarna. Po tedanji navadi so imeli namreč grajsčaki sami tudi sodno oblast nad svojimi podložniki.

Sodnik mu je šel naproti, ker je mislil, da je kaj nenavadnega. Skoro brez sapa je obstal grof pred uradnikom ter jezno udaril s puškinim kopitcem ob kameniti tlak.

„Kdo je sodnijski uradnik na mojem svetu, gospod?“ besno vpraša.

Uradnik dvigne glavo višje in grofa ostro zavrne: „Mož, gospod grof, katerega morate spoštovati, do katerega se morate dostojno vesti!“

Smrekovo seme dozori koncem oktobra. Kdor hoče nabrati smrekovega semena, naj natrga češarkov. Te naj spravi na kak suh kraj, dokler se toliko ne posuše, da gre rado seme od njih. Kdor bi pa seme iz češarkov kmalu rad dobil, naj jih suši blizu peči na kaki lesi, ali pa tudi na peči, da le ni vročina prehuda, kajti prehuda vročina bi semenu kaljivost vzela. Kedar se češarki stresajo, da gre seme iz njih, ostane pri vsakem zrnu še nekako perutce. Kdor nabira seme za svojo porabo, lahko kar tako neočiščeno seme seje. Ako pa hoče kdo seme prodajati, ga mora očistiti. To se zgodi na ta način, da se dene seme v kako vrečo in se po nji na lahko tolče s kako palico ali pa s cepom, na to se očisti z nižkami ali pa z rešetom. Na tak način zamore vsak posestnik zadostno semena dobiti, da ga boče zamogel meseca marca posejati na kako lešico v svojem gozdu in v kratkem boče imel sadik dovolj, da boče lahko zasadil vse prazne prostore ter tako lepo

preskrbel za svoje naslednike. Ako vsadi 1000 smrečic, boče čez 50 let gotovo vredne najmanj 1000 gid. Pa tudi proda se smrekovo seme lahko. Na Dunaji je trdka Wolfner & Weisz, ki vsako leto več kvintalov semena kupi. Dostikrat plača vsak kg. po 1 gid. Ako pomislimo, da se iz jednega hl. češarkov dobi uže 1½ kg. semena, potem se pač splača nabirati smrekovega semena. Še boljše se plačuje mecesno seme.

Da spoznaš starost jajec. O starosti jajec se lahko prepričaš na njihovi lahkoti, ker jajce postaja vedno lažje, kolikor stareje je. Na 1 liter vode deni 12 dek soli. Kedar se sol popolnoma raztopi, položi v to vodo jajce, katero hočeš poskusiti. Če je jajce sveže, potopi se na dno posode, 3 dni staro jajce plava v sredini, 5 dni staro plava na površju in če je še stareje ostane še bolj na površju tekočine. (Gospodarski list.)

Razne novice.

(Katolisko-politično društvo za Dolenjsko.) Iz Novoga Mesta: V sredo, 8. t. m., se je sešlo v tukajšnjem domu rokodelskih romčevnikov do 30 dolenjskih duhovnikov in

meščanov, ki so se posvetovali o ustanovitvi katoliškega političnega društva za Dolenjsko. Gospod profesor dr. Marinko je kot hišni gospodar pozdravlil

„Jaz vas odstavim, bore pisac“, kriči grof. „ako ne varujete mojega sveta pred tako sodrge!“

„Pred kakšno sodrge, gospod grof? Ako želite česa od mene, gororite jasneje.“

„Cigane mi odpravite, cigane!“ kriči grof od jeze zarudel.

„Katere cigane, kje so in kaj so zakrivili?“

„Ali so kaj zakrivili, kaj to meni mar! Proč ž njimi, pravim proč! Ne poznate teh pesov, v glavi se mi vrti — proč ž njimi — proč!“

„Pa kje so vendar? Ne vem, kje naj jih iščem!“

„V gozdu, na oni strani nizkega travnika pri velikem hrastu!“

„Dobro, poiščimo jih in potlej odločim potrebno!“

„Da odstranite druhal do večera čez mejo mojega sveta, sicer — — —“

Skoro vzdihovaje je govoril grof te besede, pot mu je stal na čelu in opotekaje se šel je v grad.

Majal je z glavo uradnik, ko je gledal za odhajajočim grofom. Bog ve, kaka skrivnost tare grofovo dušo! Kdor ga je prej poznal ubozega plemenitnika, preganjanega in nadlegovanega vedno od upnikov, — bil je najveselejši in najživahnejši — in nasprotno sedaj! R-s je bil prežalosten dogodek, nagla, strašna smrt brata in njegove družine; a mlajšemu bratu je prinesla nesreča vendar le srečo, bogastvo in lepo posestvo — a le malo uživa od tega — res čudno, neumljivo!

Niti slutil ni, kako se boče to neumljivo v kratkem najstrašneje pojasnilo!

„Ali so neki to oni strašni cigani,“ dejal je uradnik smehljuje, ko je zagledal pod velikim hrastom dva slovaška loncevezca sedeti in uživati svoje skromno kosilo.

Stopil je k njima in zahteval potne liste. Štefan — zakaj ta je bil s svojim varovancem — podal mu je v usnje zavit papir.

„Jakoš Modroki in njegov sin Šandor“ čita uradnik in pogleduje moža. „Slovaška sta?“ vprašuje naposled.

„Da“, odvrne Štefan; v stran je obračal obraz, zakaj lahka rudečica ga je obliła radi laži.

„Od česa živita?“

„Od svoje obrti.“

„In česa iščeta na svetu Pioskovem?“

„Dela iščeva“, odgovarja Šandor.

„Gospod grof vaju ne trpi tukaj in mi je naročil, naj vama povem, da morata zapustiti njegova tla in sicer takoj.“

„Gospod grof naju nima pravice odganjati“, ugovarja Šandor.

„Hm, to bomo videli. Gospod grof je mogočen mož.“

„Gospod grof je pa gotovo tudi pravičen mož, in midva sva prišla posebno zato sem, da ž njim govoriva,“ pravi Štefan.

„Ta sklep le opustita. Ze ko vaju je videl, razjarjen je bil tako, da vaju napodi s psi od grada, kakor hitro se prikažeta ondi.“

„Ko naju je videl? Gospod grof naju je videl?“

„Da, in on mi je ukazal, naj vaju preženem z njegovega sveta.“

„O Gospod, pomagajte nama, da zmaga pravica,“ klical je Štefan in se vrgel pred sodnika na koljeni.

zborovalce ter vprašal, kako sodijo gospodje o predlogu, katerega je sprožil dr. Papež na dolenskem katoliškem sbodu, da se namreč za Dolensko ustanovi posebno katoliško politično društvo s sedežem v Novem Mestu. Odgovor se je glasil jednoglasno, da je tako društvo tukaj prepotrebno in naj se takoj ustanovi. Potem se je določil obseg tega društva, ki se bo raztezalo čez tri okrajna glavarstva: čez novomeško, krško in črnomaljsko. Na to se je takoj sestavil načrt društvenih pravil, ki bodo v bistvu slična pravilom ljubljanskega jednakega društva. V začasni odbor, ki predloži pravila vladi in po potrjenju društva skliče občni zbor, bili so izvoljeni naslednji g. z.: kanonik F. Povše, župnika A. Peterlin in J. Babnik, tiskar J. Krajec in posestnik A. Kos. Bog daj, da bi se društvo čim preje oživitvorilo in da bi uspešno delovalo v prid dolenskih rojakov! — Toliko naš dopisnik. Reči moramo, da že dolgo nismo dobili poročila, ki bi nas bilo tako razveselilo, kakor to. Želimo le, da se dolenski veljaki zjedinijo ter združenimi močmi osnujejo tako društvo na podlagi katoliških načel, kar naj se zgodi čim preje tem boljše.

(Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji.) Čast. g. Mihael Barbo, župnik trebeljski, se je odpovedal svoji novi župniji v Smarjeti. Čast. g. Peter Bohinjec, kapelan na Vrhniki, gre za ekspozita v Trnje

pri Slavini; na njegovo mesto pride čast. g. Luka Smolnikar, kapelan v Škocijanu pri Dobravi. V Škocijanu pri Dobravi pa gre čast. g. Ivan Volk, doslej kapelan v Polhovem Gradcu. Čast. g. Vincencij Vidergar je nameščen za provizoričnega kuratnega benediktina v Moravčah.

(Iz Metlike) dne 10. novembra: Na poziv metliškega gospoda župana zbrali smo se sinoči poleg Metličanov tudi zastopniki občin Božakovo, Drašiči, Radovica in Suhor, da volimo metliškemu odseku za nadaljevanje dolenske železnice načelnštvo. Prvomestnik je gosp. vitez Zavinschegg, namestnik g. Prosenik in tajnik gosp. notar Stajer. Mesto odsotnega g. Zavinschegga poroča mestni tajnik g. Gangl o dosežanih naporih za omenjeno progo, kar smo odobrovaje na znanje vzeli. Prvi stroški se bodo enakomerno razdelili med občine obeh belokranjskih sodnih okrajev in med naše veleposestnike. Govori se, da se ogerska vlada ne bode upirala zvezi Karlovca z Belokrajino. Nedavno so bili tu trije gospodje, poslani od skupnega vojnega ministra, in sicer dva obrista in železniški načelnik. Ogladali so si Metliko, Novomesto, Črnomelj in okolico. Gospodje so se ugodno izjavili o nadaljnjem dolenski železnici in o zvezi Kranjske s Hrvatsko po progi Novomesto, Črnomelj, Metlika.

(Blagoslovljenje cerkve sv. Petra in Pavla v Ptuj.) 29. oktober je bil za faro sv. Petra in Pavla v Ptuj

Uradnik je stopil korak nazaj in osupnjen pogledaval klečočega. „Vstanite,“ pravi, „in povejte, kaj želite! Tako malo ste vi loncevezec, kakor Slovak. Vi ste Poljak.“

„Da, gospod! In veste-li, kdo je ta mladenič? To je sin grofa Bruna Pioskove, ki je izginil pred desetimi leti ob silnem požaru.“

„Ali bledite, ali ste pa slepar“, ostro poudarja uradnik, „mladi grof Šandor je bil tudi umorjen v oni grozni noči, kakor njegovi stariši.“

„Ne, mladi grof je bežal v sami strajci v gozd, da bi ušel svojim morilcem. Ondi ga je našel pol zmrzlega in pol sestradanega potujoč Slovak in ga je prijazno sprejel kot oče.“

In Štefan je povedal zvedavemu uradniku vse, kar se je bilo zgodilo v oni strašni noči.

„O gospod, pustite me v grad, sedaj, ko sem ga videl, zjasnil se mi je zopet spomin, vse gledam pred seboj, stopnice vidim, vsak hodnik, vse sobe, vsak kôt zrem pred sabo, in grof Lotar mi pač mora verjeti, da sem njegov netjak!“ govoril je Šandor.

Premišljeva je hodil uradnik po travniku sem in tja. Pogosto se je ozrl v loncevezca. Dobro je poznal svoje dni grofa Brunona, saj sta bila kot dijaka celo prijatelja. In ako je pogledal revnega loncevezca, in čim večkrat se je vanj ozrl, tem več podobnosti je našel med njim in grofom. A kako bode sprejel poročilo o svojem netjaku grof Lotar? Kaj — ako vé grof, da netjak tedaj ni bil umorjen, ako ga je danes celo videl in spoznal?

„Ali tvoj rednik ni nikdar poiskal grofa in se potegnili za te?“ vprašal je nazadnje mladeniča.

„Oče Jakoš je nekolikrat prosil, da je pisal domači župnik grofu, a ni dobil nikdar odgovora, da, gospod

župnik je celo nekda rekel — pa saj je to golo obrekovanje, ne morem in ne smem ponavljati.“

„Kaj je rekel gospod župnik? Ako ti hočem pomagati, moram vse vedeti!“

„Dejal je“, in spreletavale so razne barve Šandorja, „dejal je, da se govori: ruski uporniki so napadli grad na grofa Lotarja prigovarjanje in njegov sluga Ivan umoril je grofa Brunona in njegovo soprogo.“

„Obtožba ta je huda, katere ni mogoče dokazati. A poskusiti hočem — predstavil te bodem grofu, a ne tako, ne v tej obleki. Pojdita proč, na oni strani tega gozdiča je gostilna, tja pojdita in se skrijta, dokler vama ne pošljem obleke ali je sam prinesem. Naročim vama tudi tedaj, kdaj pridita v grad.“

V.

„Grozno je, skoro neverjetno! In vendar — zakaj se mi oglša v srcu glas, ki potrjuje! Bodemo videli. Iz svojih dijaških let imam še baržunasto obleko, v tej bode mladenič ves podoben grofu Brunonu — v tej ga predstavim grofu Lotarju in opazujem, kak vtis napravi nanj.“

Jesenska megla je legla na ravnino, tema je zgodaj nastopila, v gradu so se prikazale prve luči. Ob tem času je igral navadno grof Lotar s svojim sodnikom šah. Tudi danes je poslal ponj.

Ko je stopil Ivan v sodnikovo sobo, zagledal je takoj mladeniča, slonečega ob mizi. Osupnil je služabnik in grozno viknil: „Mladi grof!“

A tudi Šandor je zaklical: „Ta je! Ta je umoril mojega očeta in vrgel mater v ogenj, ta me je preganjal daleč v gozd!“

veselja dan. Vršilo se je blagoslovljenje lično prenovljene farne cerkve. Sam premil. knezoškof so bili obljubili, da pridejo k nam, a so bili vsled bolehnosti zadržani. Svete obrede so napravili po škofovovem naročilu mil. gosp. inful. prošt in dekan ptujski z obično asistencijo. Po maši stopijo mil. g. prošt na levo ter v prelepem poljudnem govoru razlože pomen cerkve, hiše božje, pa naše dolžnosti do cerkve. Preč. g. gvardijan oo. minoritov imel je veliko slovesno sveto mašo, pri kateri so — kakor tudi prej pri tih — izberno peli gg. učitelji in nekateri drugi tukajšnji gospodje pod vodstvom vrlega in obče priljubljenega g. Zupančiča. Preludiral je mladi, nadepolni g. učitelj Serajnik. Na veliko svojo radost smo slišali, da č. oo. minoritje zares mislijo na to, da se dobi spreten organist, ki bo v prenovljeni cerkvi strbel za prenovljeno petje. Hvaležen mu bode vsak prijatelj spodobnega, lepega, pravilnega cerkvenega petja in glasbe. In ko bodo še stranski oltarji prenovljeni — kar upam, da se kmalu zgodi, zakaj naši farmani so letos res pokazali, da radi darujejo za hišo božjo — tedaj bo cerkev sv. Petra in Pavla zares lepo, dostojno bivalšče Najvišjega. Tako bohi!

(Slovesna prisega vojakov-novincev.) V smislu cesarjevega ukaza vršila se je, kakor povsod po državi, 1. nov. tudi v Ljubljani slovesnost, ob kateri so vojniki-novinci ponovili cesarju svojo prisego. Slavnost se je vršila na dvoru

tukajšnje Fran-Josipove vojašnice ob navzočnosti fzm. barona Albori-ja, gm. pl. Fucha in vseh štabnih in višjih častnikov. Č. g. vojaški topnik Juranič je spregovoril v slovenskem in nemškem jeziku prelepe besede, kako sveta in važna je prisega, katero naj vojniki novinci vsikdar sveto ohranijo svojemu vrhovnemu vojskovodji.

(Od Marije Pomagaj na Brezjah) se nam poroča: Odslej naprej preneha sv. maša ob 9. uri do pomladi, ker je preč. gospod vojaški duhovnik Čarman se za zimo podal na Haasberg pri Planini. Kdaj da se zopet prične za stalno, naznani se pozneje.

(Štajerske novice.) Milostljivi vladika Mariborski so v nedeljo 5. novembra v bogoslovniških prostorih otvorili razstavo cerkvene obleke, katero je oskrbela družba vednega češčenja presv. Rešnjega Telesa. Slovesne otvoritve se je udeležilo več preč. gg. kantonikov in mnogo vernikov z mesta in dežele. Vedno bolj raste zanimanje za to prekoristno družbo in samo letos je pristopilo okoli 600 novih udov, tako, da število vseh broji nad 10.000. — Družniki molijo vsak mesec eno uro najsv. Rešnje Telo in po zmoglosti prinašajo darove za napravo cerkvene obleke, katera se podeli revnišim cerkvam Lavantinske vladikovine. Razstavljenih je bilo 21 mašnih plaščev, 16 alb. 16 roketov, 17 štol in mnogo druge cerkvene obleke. Dal Bog tej lepi družbi in njenemu vrlemu vodstvu svoj blagoslov! —

Ivan je bil pobit po teh gromedih besedah, stegnil je roke in ječjal: „Milost, usmiljenje, storil sem, kar mi je ukazal grof Lotar!“

A kakor bi se bil nagloma zavedel, kaj je izdal planil je proti vratom, a bile so zaklenjene, in dva sodnijska služabnika sta ga prišla.

„Skrbita, da vama ne uide!“ zaklical jima je sodnik in se podal s svojim varovancem k grofu.

Ta je bil že nejevoljen. „Kje je neki danes bore pisac tako dolgo, in tudi Ivana ni,“ jezil se je in v tem praznil kupico za kupico. Nenadoma se obrne na pol proti vratom in omahne, zakaj med vrati se je prikazal mladi Šandor, živa podoba njegovega brata.

„Brunon!“ klical je, „Brunon, duh mojega umorjenega brata, proč, proč, jaz te ne prenesem! Jaz tega nisem storil, in ko sem dal vražjemu Ivanu ta ukaz, nisem mislil, da bo v resnici to storil!“

Pal je na kolena, obraz mu je bil smrtnobled, usta so se mu penila: „Dolgovi so to storili, dolgov! Lahkoživnost je draga, zelo draga, in jaz nisem imel denarja, in brat ga ni dal! Toda življenje, kakoršno je bilo moje zadnjih deset let — rajši stradam in beračim, rajši vse trpim, kot take muke!“

Nenadoma se ozre. „Kje je Ivan — vražji sin! Naj čuti tudi on te muke, a zloba nima vesti, njemu ni na tem!“

„Ivan je že zavarovan, in prav žal mi je, gospod grof, da moram tudi vas prijeti!“

„Ha, dobro ste jo izvedli, bore pisac, a odpustite! Glejte, kako umira morilec brata!“ Predno je mogel ubraniti uradnik, potegnil je grof izza psa samokres in pognal si kroglo skozi senca.

Ker je Ivan priznaval svoj zločin, dosegel je mladi grof lahko svoje pravice. Ivan je pripovedoval, da se je bil obrnil grof Lotar v svoji obupnosti, pritiskan od upnikov, pogosto na svojega brata, a ta ga je vedno zavračal. Nekdaj je bil silno razjarjen, in dejal je, da bi za vedno s poti spravil brata, ako bi bil pred njim. Ivan je imel ravno tako jeto na grofa Brunona, češ da ga je nekdanj kaznoval z bičem, in tako se je ponudil grofu Lotarju, da pogubi brata. „Ako nastane na ruskem Poljskem zopet kak upor, prav lahko pridero uporniki na grad Pioskovo, dejal sem grofu Lotarju, in on mi je priklimal z glavo ter rekel: Stori, kar hočeš, tako pasje ne bodem živel. Ko pa sem storil, kar je želel, na poti sem mu bil vedno — takim gospodom naj nikdo ničesar ne stori, hvaležnosti ne poznajo.“

Ni najmanjšega kesa ni kazal Ivan med svojim pripovedovanjem, umrl je tudi neskesan na vislicah.

Soproga grofa Lotarja je povedala, da je izpovedal njen soprog svoj zločin v sanjah. Ko ga je drugo jutro izpraševala, mučil jo je grozovito. Toliko pogumna ni bila, da bi bila soproga naznanila sodniji, a tudi živeti ni mogla več z njim, zato se je dala popolnoma ločiti.

Grad Pioskova ima zopet svojega gospodarja; tudi Štefan biva tam s svojo družino, in nadzoruje gospodarstvo. Le vesele obraze gledaš sedaj v gradu, ker je iz grada izginil zlobni duh slabe vesti!

Semeniška cerkev sv. Alojzija v Mariboru je dobila nove orglje, katere veščaki zelo hvalijo. Postavila sta jih znana brata Zupana iz Kamnegorice. — Cerkevno vino se je okoli Maribora prodajalo po dražbi liter od 24 do 28 kr. — Pri občinski volitvi v Šoštanju je 5. novembra prvokrat zmagala slovenska stranka v vseh razredih. — Državni in deželni poslanci gosp. Miha Vošnjak volilem pridno poroča o svojem delovanju in političnem položaju. Volilne shode je sklical v Sevnici, Zalecu, Vojniku, Morirju, Gornjemgradu in v Ljubnem. Ob enem pa se predstavlja tudi g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju, kot kandidat za mesto deželnega poslanca, ki ga bodo volila 21. novembra mesta in trgi Celjske mestne skupine. — V Ljutomeru se je 12. nov. blagoslovilo novo folkso peselje. Tamošnji zdravnik g. dr. Rakež se preseli kot okrajni zdravnik v Šmarje pri Jelšah. — Sv. misijon je bil v Nazaretu in St. Jurju pod Tabrom, ter je od 11.—21. nov. v Pišecah. — Preč. g. Francu Rathu, zlatomašniku in župniku pri sv. Lovrencu na Dravskem polju so podelili sviti cesar zlati zaslužni križ s krono. — Č. g. Anton Inkret, provizer pri Gornji sv. Kungoti, je dobil isto župnijo in č. g. Alojzij Kr. št. župnik na Kalobju, župnijo na Poniški. — Prestavljena sta č. gg. kapelana: J. Mihalič k sv. Marku pri Ptujju in A. Štraki k sv. Rupertu v slov. goricah. — Umrla sta č. gg. M. Mitosič, župnik pri svetem Benediktu v slov. goricah, dne 18. oktobra v 73. letu in J. Strah, zlatomašnik in župnik pri sv. Rupertu v slov. goricah v 78. letu svoje starosti.

(Kmetijski podružnici v Kamniku) je podarila Kranjska hranilnica 50 gld. za napravo stiskalnice za sadje.

(Iz Dobrepelj) 30. okt. Večkrat je bilo čitati pritožbo, da na južni železnici ob nedeljah in praznikih brez potrebe delajo. Tudi tu se to godi. V nedeljo je na železnični progi pod cerkvijo sv. Antona razbijalo in tolklo pet delavcev kamen, da so ga potem naložili na vagon, ravno ob potu, ki vodi k imenovani cerkvi, in ravno ob času, ko se je ondi vršila slovesna služba božja, — popoldne jih ni bilo več. Pač ni bilo to nobeno nujno delo. Mimogrede ljudje so začudeno popraševali, zakaj menda ti sedaj delajo, kakošni ljudje pač morajo biti. In res v čast domačinom, njih nobeden ni bil, ampak čulo se je od njih, da so italijansko ropotali in proklinjali, — tudi njih delovodja, brez katerega vednosti gotovo ni o delu, je od drugod, stanuje v Vel. Laščah. Ali se tako ne moti najrje nedeljski počitek?

(Mrtvega so našli) 31. okt. pod Klečami pri poti ki pelje iz Jelšice v Smartno neznanega moža okoli 50 let starega. Obrasa je obrašena, obleka čedna, škornji skoro novi, srajca iz gorenjskega domačega platna. Brž ko ne je bila pijanost vzrok njegove smrti. — Prenesli so ga v mrtvašnico v Stožice.

(Sušilnica za sadje.) Iz Horjula: Dne 3. t. m. poiskusili smo novo napravljeno sušilnico za sadje. Prišel je tudi tajnik c. kr. kmetijske družbe, gospod Pirce, k temu poskusu v Horjul. Sušilnica je narejena po ameriškem sistemu in je lastnina kmetijske podružnice v Horjulu. Za napravo te sušilnice, ki bo stala s poslopljem vred okolu 500 gld., dobila je podružnica od deželnega odbora in pa od kranjske hranilnice po 100 gld. podpore.

Velike zasluge pri tem delu ima podružnični predsednik, naš č. g. Dolinar, vnet tudi za telesni blagor svojih župljanov. Ker se je letos sadja posušilo le samo za poskušnje, se še ne more z gotovostjo govoriti o prednostih te sušilnice pred navadno sušilnico, razven o tem, da se sadje posuši bolj fino. Ako se bode sušilo tudi tako hitro, kakor piše „Kmetovalec“, kar se pa pri prvem poskusu še ni obneslo, potem bo ta naprava res jako koristna in sadja se bo lahko posušilo veliko več in z manjšimi troški, kakor v navadni sušilnicah.

(Iz Polhovega gradca:) Dne 23. oktobra umrl je tukaj po kratki bolezni nadpoln vrl mladenč Janez Osredkar ter šel tako nepričakovano naglo za svojim očetom, ki je umrl dne 16. aprila t. l. Bil je vreden sin svojega očeta, ki je bil tudi župan, več let cerkveni ključar, dober gospodar, spleh mož dobrega srea. Svetla obema večna luč!

(Ogenj) Iz Budanj, 10. novembra; Danes zjutraj po peti uri začelo je goret pohoštvo Alojzija Št. fanč. č. a v Budanjah hiša št. 69 sredi vasi v največji gneči med drugimi dotakajočimi se poslopji. Ker je burja hudo natiskala, bila je nevarnost za celo vas velika. Ljudje, na pol oblečeni, so prihiteli gasit ter so tudi po velikem naporu preprečili, da se ogenj ni razširil na druga poslopja, ampak omejil na gorečo hišo.

(Zlata poroka.) V Podlipi sta praznovala 8. t. m. Matevž Jesenovec in njegova soproga Helena rojena Butin svojo zlato poroko. Po lepi krščanski navadi sta prišla omenjeni dan pred oltar, da se Bogu zahvalita za to izvanredno milost; po sv. maši zbrali so se v hiši slavljencev od blizu in od daleč došli njeni otroci: trije sinovi, pet hčera in 21 vnukov, drugi prijatelji in znanci, da čestitajo jubilentoma. Bog ju ohrani še mnogo let tako čvrsta in zdrava, kakor sta sedaj, da dočakata, če je botja volja, čez deset let še dijsmantno poreko!

(Iz Novakov pri Cerkuem) 12. novembra. Orjaško kamenito korito, kakoršnega ne vidiš daleč okrog, ima neki tukajšnji kmet p. d. Grapar na svojem vodnjaku pred hišo. Korito je izsekano iz celega kamna apnenca, dolgo je 3 metre 65 cm. in široko 76 cm.; tehta menda krog 90 centov. — V sredo in četrtek padlo je mnogo snega; tukaj po Davči in višje ležečih krajih zapadel je mnogo bolj na debelo, vsakakor prezgodaj, ker naši ljudje niso še napravili dovolj nastilje, niti spravili s polja repe in korenja. — Ležina je tudi pri nas prav bogata, zlasti sadje je rodilo tako ogromno, ko malokdaj. Ljudje navzlic dobrej letini tožijo, da jim manjka denarja, ker sadja ne morejo prodati. Veliko so ga posušili, največ pa porabili v žganje, kojega dobiš letos v vsakej bajti. — Deset kotljev že kuha žganje v naši vasi, za katere se kar pulijo. Tudi dobro znamenje, kaj ne?

(Iz Cola) 10. novembra: V sredo nas je pozdravila prva zimska burja in sicer precej z žvižganjem in snegom. Ta pozdrav je posebno neljub vinskim trgovcem, katere je burja v Vipavi vjela. V torek je šlo nad 30 vozov je burja v Vipavi vjela. V sredo je prišlo 6 vozov nazaj; pa za Colom proti Črnuemu vrhu so morali pustiti vozove in vino na cesti, sami so pa prišli se na Col gret, odkoder jim še danes ne bo moč iti. Še več pa jih čaka ugodnega

trajna v dolini. — Farvek smo srečno zgradili in sicer hitro. 28. marca smo imeli konkurstenno obravnavo, majnika smo starega podrli do dna. Isk jasnja tabeili ridati in sedaj je gotov. Stavba je lepa, za prevelika in bi bila v krasnem kraju. Tudi novi cerkev bomo zidali, ako najdemo kaj take dobrotnikov.

Vabilo na naročbo.

Časi so danes taki, da skoraj mora vsak posestnik in trgovec imeti kak časopis, ako neče trpeti škode pri svoji trgovini in kupitji, in sploh za vsacega je dobro in poulno, da ve, kaj se govli po svetu. Zlasti pa treba danes, ko je toliko slabega berila med ljudmi, listov, ki popasujejo, kako moramo kot katoljani in Slovenci delati in živeti, da bomo zasebno in javno izpolnivali dolžnosti, katere imamo od Boga in za katere nam bo pred sodbo boljje dajati odgovor.

Listov pa je mnoga, katere poučujejo Slovencem, zato si morate izbrati pravega, kateri je v resnici dober in koristen za Vas.

Priporočamo Vam danes toplo „Domoljuba“, ker iz skučnje vemo, da je bil že sedaj za Vaše potrebe zelo pripraven in zato tudi med ljudstvom zelo priljubljen list. Pa še boljji bude v novem letu po vsebini in obliki.

Posebno imenitna in valna novost za naročnike „Domoljuba“ v novem letu pa je ta, da odpre „Domoljub“ nov predel za porizvedbe ali informacije. Vsak naročnik „Domoljuba“, kateri želi dobiti dober svet v gospodarskih, trgovskih, denarnih, zdravskih ali političkih rečeh, ima pravico poslati taka vprašanja uredništvu „Domoljuba“, katero bude kolikor možno hitro priobčilo v listu zanesljiv odgovor in sicer brezplačno.

Tako bude „Domoljub“ pravi hišni prijatelj po vsem Slovenskem, dober svetovalec v raznih potrebah.

Naročujte se torej, dragi slovenski rojaki, prav pečino na „Domoljuba“. Kdor je že naročnik, naj kmalu ponovi naročnino za leto 1894, kdor še ni, naj se takoj oglasi, da dobi o pravem času prvo številko „Domoljuba“ v roke.

Za božične praznike pošljemo že novim naročnikom zadnjo letošnjo številko „Domoljuba“ za božično darilo.

„Domoljub“ izhaja prvi in tretji četrtrek in velja 80 kr. — 1 krono 60 beličev.

Naroča se najceneje po več skupaj. Na vsakih 10 na en naslov naročenih navržemo en list.

Lastništvo in uredništvo „Domoljuba“ v Ljubljani.

Priloga številka „DOMOLJUBA“ izide dan 7. decembra 1893 zvečer.

Loterijske srečke.

Današ. 4. novembra	70.	55.	3.	52.	62.
Graček. 11. novembra	59.	54.	51.	87.	19.
Lina. 11. novembra	54.	38.	64.	76.	24.
Trst. 11. novembra	77.	50.	47.	5.	24.

Zal. A. Seibring, Lipsija Novomesto.

Najet in obdelava C. Opitan

Enkrat oddelkov, obsevanji:

I. Nemčija — II. Avstro-Ogrsko — III. Švicarstvo
— IV. Francija — V. Italija — VI. Belgija
in Holandija — VII. Švedija in Norveška
— VIII. Danija — IX. Vel. Britanija
— X. Španija in Portugal — XI. Rusija in
spolnje polnopravne države.

Popolno v 35 izdajah a 60 kr.
Dobi se v vsaki knjarni. 75.0

zadnja cena

R. Miklauc

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 5.

Zaloga vsake baše

gvantnega blaga za moške
in ženske

laker tudi vse vrste koe, kovtre, srajce,
jope, nogovice, svilene in cajgaste rute itd.

po najnižji cenl.

zadnja cena

Največji izbor.

Najnižje cene.

Preoblebe, Popravila

L. Mikusch,
tovarna dednikov,
Ljubljana, Moosli trg 18.

30 Ölzoava kava 17

priznana najboljša in najkvalitetnejša dodaja kavi se dobiva v zlati zaboji za Krasjko pri M. Wagnerjevi vdovi v Ljubljani, in v vsaki spozornjski in konzumnih prodajalnicah.

Jedino pristna
Kneippova sladna kava
bratov Oels

v rečehih štrnglatih zavirkih se dobiva v Ljubljani pri M. Wagnerjevi vdovi, in v vsaki spozornjski in konzumnih prodajalnicah. 29-17

Gospodu lekarnarju *Piccollju*

„pri angelju“ v Ljubljani, Du-
najska cesta.

Podpisani javljamo s tem, da
smo po Vas pripravljeno „tink-
turo za želodec“ uporabili in
nje zdravilno moč za želodec in
ostale prebavne organe izkusili.

Na podlagi tega priporočamo
to delujoče domače zdravilo vsakemu, ki bi je ute-
gnil potrebovati.

Peter Studenaz, župnik, Canfanaro, Istra, 1891. — Mihael
Bogulin, župnik, Ajdovica, 1891. — Josip Čerško, župnik,
Vuhred, 1891. — D. Ivan Gabrielič, župnik, Gallignana,
Istra, 1891. — Ivan Belec, župnik, Sv. Martin pri Albion,
Istra, 1891. — D. Anton Usmiani, kooperator in katehet, Ro-
gosnica pri Šebeniku, Dalmacija, 1891. — D. Caproni, župnik
in dekan, Levico, Tirolsko, 1891. — Ferdo Babi, župnik in
kanonik, Ravna Gora, Hrvaško, 1891. — F. Bencelj, župnik,
Dražgoše, Kranjsko, 1891. — Jurij König, župnik, Na Vinici
(Weinitz), Kranjsko, 1891. — D. Luka Raicevich, kaplan,
Giurich, Perasto, Dalmacija, 1891. — Avgust Žagar, župnik,
Kupjak, Hrvaško, 1891. — Štefan Jenko, vikar, v Podkrajah,
Ilirska Bistrica, 1892. — Josip Hočevar, kanonik v Novem
Mestu, Kranjsko 1892. — Anton Vedral, kaplan v Lischau
pri Budejovicah, Češko, 1892. (52-11)

Marija sedem žalosti

priporočila vreden molitvenik 63 (12)

Večan v platno 80 kr., v usnje 90 kr.,
usnje z zlato obrezo 1 gl., v šagrin-usnje
1 gl. 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Dobi se pri J. Bonaču, knjigovezu
v Ljubljani, in v Katol. Bukvarni.

Izvrstni letošnji

štajerski planinski jabolkovec

liter 5 kr., in

sladek hruševce

liter 4 kr.,

je v večjih množinah v postaje Hartberg na Gor. Štajerskem na
prodaj.

Na vprašanja odgovarja iz uljudnosti g. Karol Tomšič,
c. kr. poštni upravitelj v Hartbergu na Štajerskem. 2

Ivan Kregar

izdelovatelj cerkvenega orodja

v Ljubljani, Poljanska cesta 8

(poleg Alojzijeviča) 74 9

se priporoča predstavi duhovni, slav.
cerkvenim predstojnikom in cerkvenim
dobrotnikom v namatanoneje in točno
izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode

iz zlata, srebra ali druge kovine

po uzorcih ali lastnem načrtu

„I.S.“ izvršeno blago pošlje dobro, varno
zavito poštine prosto. 213 29 52-35

Preizkušeno beležine očiščujoče
domače sredstvo.

Kwiszov fluid

Cena steklenici gl. 1 a. v.

proti protini

Pol steklenice 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Kwiszov fluid

Paziti je na tu natisneno varstveno
znaniko in zahtevati je 47 8-7

fluid iz okrožne lekarne
Korneuburške pri Dunaju.

proti protini

Josip Janko,

urar v Kamniku,

Velika ulica

priporoča veliko
zalogo lepnih in
stenskih ur, budil-
nic, verilic in vseh
v to vrsto spada-
jočih stvarij po naj-
nižji ceni.

Popravila, tudi najtežavnejša,
izvršim vestno in pod poročtvom.

Amerikanske budilnice
dobé se pri meni po 2 gl.
20 kr. 94 1

Žrebanje
6. dec.

Inomostske srečke
à 50 kr.

Žrebanje
6. dec.

Glavni dobitek 50.000 goldinarjev.
(58 19-2)

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. MAYER.

Gospodu lekarnarju **Piccolini**,
pri angelju v Ljubljani, Du-
majski cesta.

Podpisani javljamo s tem, da
smo po Vas pripravljeno **stink-
turo za želodec** uporabili in
nje zdravilno moč za želodec in
ostale prebavne organe izkušili.

Na podlagi tega priporočamo
to delujoče domaćo zdravilo vsakemu, ki bi se uče-
gail potrdovati.

Peter Studenz, župnik, Čaflanovo, Leta, 1891. — **Mihail
Bogulin**, župnik, Ajdovska, 1891. — **Josip Čerko**, župnik,
Vojvod, 1891. — **O Ivan Gabriel**, župnik, Galilejska,
Leta, 1891. — **Ivan Belac**, župnik, Sr. Martin pri Albionu,
Leta, 1891. — **O Anton Urmann**, kooperator in kashier, Bo-
ronomia pri Sebeniku, Balmainova, 1891. — **O Caproni**, župnik
in dekan, Laviovo, Trilsko, 1891. — **F. Bencelj**, župnik,
Izragovo, Krajsko, 1891. — **Jurij König**, župnik, Na Vinici
(Wolnitz), Krajsko, 1891. — **O Loka Ralcevic**, kaplan,
Giurdob, Perasto, Italija, 1891. — **August Žagar**, župnik,
Kupčak, Hrvaško, 1891. — **Stefan Janko**, vikar, v Podgračju,
Hrvaška, Bistrica, 1892. — **Josip Hodovar**, kaplan v Novim
Mestu, Krajsko, 1892. — **Anton Vedral**, kaplan v Laibach
pri Podgračju, Čaško, 1892. (82-11)

Marija sedem žalosti

prporočila vreden molitvenik 63 (18)

Večan v platno 80 kr., v usnje 90 kr.,
usnje z zlato obrezo 1 gl., v šngriin-usnje
1 glid. 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Dobi se pri **J. Bonačiču**, knjigovezu
v Ljubljani, in v **Katol. Bukvarni**.

IZVIRNI LETOKNJIGI

štajerski planinski jabolkovec

liter 5 kr., in

sladek hruševcec

liter 4 kr.,

je v večjih množinah s postajo Harberg na Gor. Štajerskem na
prodaj.

Na vprašanja odgovarja iz uličnosti z **Karol Tomšič**,
c. kr. poštni upravitelj v Hartbergu na Štajerskem. 2

Ivan Kregar

izdelovatelj cerkvenega orodja

v Ljubljani, Poljanska cesta 8

(poleg Alojzjevišča) 74 9

se pripravna predskladiti daboiti inl, slar,
cerkvenim predmetnikom in cerkvenim
debetnikom v najskrajnejše in točno
inl. izvanje **VSAKOVSTVO**

CERKVENE POSODE

iz zlata, srebra ali druge kovine

po ustrezni ali lastni nariši

inl. Izvirno blago posile dobro, varno
zavila poštnice prosa. 723 29 82-35

Kwizdov fluid

proti protinu

Kwizdov fluid

proti protinu

Preizkušeno bese ine olajšuoče
domaće sredstvo.

Cena steklenici glid. 1 a. v.

Pol steklenice 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Paziti je na tu natisneno varstveno
znamko in zahtevati ja 47 8-7

fluid iz okrožne lekarne

Korneuburške pri Dunaju.

Josip Janko,

farmar v Krasnamestru,

Velika ulica

prporočila velike
saloge lepotit in
stentkih ur, buditi-
nic, vertice in vseh
v to vrsto spada-
jočih stvarst po naj-
nižji cenl.

Popravila, tudi najtežavnejša,
lartim vrstno in pod poročtom.
Amerikanske budilnice
dobe se pri meni po 2 gl.
20 kr. 94 1

Zrebanje
6. dec.

Inomostske srečke
à 50 kr.

Zrebanje
6. dec.

Glavni dobitnik

50.000

goldinarjev,
(88 19-2)

Srečke à 50 kr. priporočla J. C. MAYER.

Kupite sloveče specialitete!

Od mnogih zdravniških avtoritet preiskusene in priporočane.

Poppova svelečno znana ustna voda 50 kr., 1 glid. 1 glid. 40 kr. Najboljše sredstvo proti ustnim in zobnim boleznim, vseh zajamčen.

Poppova zobna pasta v lončkih 70 kr., za čiščenje in ohranjenje zob in desna. (šinejša in boljta kot v tubah).

Poppova aromatična zobna pasta, 35 kr., najboljše in najcenejše zobno čistilo.

Poppov zobni prašek 32 kr., naredi zobe svetlo bele.

Poppova zobna plomba 1 glid., s katero vsak sam lahko plombuje otle zobe.

Podpovo zeljiščno milo 30 kr., proti vsem kožnim boleznim.

Poppov vijolični soap 50 kr., trajno angleško milo s trajno vijolično vonjavo.

Poppovo solnično milo 40 kr., trajno, jako fino milo za gojitev kože.

Poppov Savon de Famille najvrstnejša ba'a, izdelana na francoski način, se za rodbinske, jako posebno priporoča. Komad 15 kr. V šestih različnih barvah in šestih jako prijetnih in močnih vonjavah, dvanajstotica glid. 1 60.

Poppovo rodbinsko transparentno milo močno se penede, dolgo trajajoče milo izvrstne ba'e, komad 20 kr., dvanajstotica 2 glid.

Poppovo damarski parfüm glid. 2, modni parfüm.

Poppovo damarsko milo 60 kr., fino, lepo dišeče milo.

Poppovo damarska pudra glid. 2,50, najboljša nahajajoča se obrazna pudra.

Poppovo damarska toaletna voda glid. 1,30, ohrani svetlost in svežost polti.

Te specialitete prekašajo po finosti, lepi vonjavi, kakovosti in obliki vse podobne izdelke.

Poppova Coelogina Extrait glid. 2,50. Najboljša specialiteta elegantnega sveta. (Nova orhidejska vonjava) 50 10-8

Poppova Veloutine-pudra 75 kr., najfinejša francoska ba'a, brez svinca, se dobro prime, ne da bi barvala.

Poppova Eau de Quinine najboljše esenca za umivanje glave, krepi lasište.

Poppove najfinejše milne vrste od 20 do 60, najfinejše parfumske vrste od 50 kr. do glid. 2,50, najfinejše pomade in cosmétiques od 10 kr. do 1 glid.

Sloveče toaletne specialitete dr. **J. G. Poppa**, c. in kr. avstr. in kr. grškega dvornega zalagatelja, na Dunaju, mesto, Bognergasse 2, prodajajo: V Ljubljani: G. Piccoli lek., W. Mayer, lek., J. Sroboda, lek., U. pl. Trnkoczy, lek., J. Grecl, lek., Ed. Mahr, parf. K. Karinger, V. Petričič, J. S. Benedikt; v Črnomlju: J. Blazek, lek.; v Idriji: J. Warts, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lek.; v Kočevju: J. Braune, lek.; v Kranju: K. Savnik, lek.; v Krškem: Fr. Bömches, lek.; v Lašju: J. Beneš, lek.; v Metliki: Fr. Wacha, lek.; v Novem mestu: F. Haika, lek.; v Postojni: Fr. Baerzich, lek.; v Radovljici: A. Roblek, lek.; v Škofljoki: J. Zenatti, lek.; v Trebnjem: J. Ruprecht, lek.; v Vipavi: A. Gubelmo, lek. in vse lekarne, draguerije in parfumerije v Avstro-Ogerski.

Vzamejo naj se le dr. Poppa izdelki.

France Čuden preje Geba

v Ljubljani, Mestni trg št. 25

priporoča slav. oblinstvu, posebno pred. duhovščini največje svoje zalogo zlatih, srebrnih in nikelnatih

Zamenjavam tudi stare srebrne ure. 25

švicarskih žepnih ur

po najnižjih cenah, vsakovrstnih

stenskih ur in ur budilnic

verifik. prstanov, uhanov in vseh v to stroko spadajočih predmetov.

Popravila izvrši točno in natančno, poštna naročila prekrbuje hitro. — Cenike pošilja brezplačno po pošti, v ista popisane so natančno ure in je označen čas jamljenja za trajnost in trpežnost blaga. — Zamenuje stare ure in druge stvari. 25 (20-15)

Z najboljšim uspehom se rabi v mnogih klevih vseh nad 40 let pri pomanjkanji ješčosti, slabem prebavljenju, v pridobitve boljšelega mleka in v izdatnejši meri.

Kwizdova
Korneuburška
živinoređilna štupa
za konje, goveda in ovce
Cena štakljici 70 kr., 1, štakljice 31 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah in drogerijah države Avstro-Ogerske.

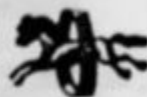
Glavno zalogo ima

Franc Ivan Kwizda,

c. kr. avst. in kr. rumunski dvorni zalagatelj in lekarnar v Korneuburgu pri Dunaju.

Paziti je na varstveno znamko in na ime

Kwizdova korneuburška živinoređilna štupa.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je

Kathreiner-jeva Kneipp-a sladna kava

z okusom navadne kave. Ta kava daje to nedosežno prednost, da se škodljivemu vživanju namešane ali s surrogati pomokane kave lahko odrečemo in dobimo okusnejšo, pri tem pa še zdravljšo in redilnejšo kavo. — Neprekosljiva kot dodaja navadni kavi. — Ponaredeb se skrbno izogibaj. — 1/2 kilo 25 kr. — Dobiva se povsod.

Pristno samo v belih zavitkih s podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko. 10 (24 21)

Sib. Kneipp

Koverta s firmo vizitnice in trgovske račune priporoča

Katol. tiskarna v Ljubljani.